

d) *Skupovi -št i -žd* traže nastavak *-u*

dužd-u!	hrušt-u!
plašt-u!	prepošt-u!

III. VOKATIV je oblikom jednak NOMINATIVU

a) *Kod stranih imena i prezimena* koja se osjećaju kao tuđa, ali se inače može upotrijebiti i pravilan oblik vokativa

- JOHN, ja te razumijem.

- JOHNE, ja te razumijem.

b) *Domaća prezimena* koja završavaju na *-ac* i *-ak* (*-ec*, *-ek*) i ona koja su postankom opće imenice ili koje završavaju na *k*, *g*, *h*, i *c*

1 Barac, Bosanac, Maček, Cesarec

2 Kolar, Kovač, Lončar, Golub

3 Skok, Žic, Vlah - ŽIC, ovamo!

U književnom tekstu ili bliskom kontaktu ta prezimena mogu imati vokativ na *-e* ili na *-u*: - Barče! Kovaču!

c) Ponekad se osoblje dozivlje u nominativu (u službenoj, nepisanoj uporabi):

- Konobar!

- KONOBAR, račun!

d) Nominativ umjesto vokativa se upotrebljava i u vojnim zapovijedima:

- SATNIJA, stoj!

- POSTROJBA, mirno!

A. Imenice muškog roda na *-o*, *-e* i *-i*

Kod ovih imenica vokativ je jednak nominativu.

Marko!	Hrvoje!	auto!	taksi!
Darko!	Antonije!	Oto!	Miki!
dečko!	ataše!	radio!	
Braco!	Ante!		
Franjo!			

Imenice muškog roda - množina

U množini je VOKATIV jednak NOMINATIVU:

- Ej, prijatelji, momci, profesori!

B. Imenice srednjeg roda - jednina

Imenice srednjeg roda imaju VOKATIV jednak NOMINATIVU u jednini i množini:

- Selo moje! - Sela naša!

C. Imenice ženskog roda

1. Vokativ na *-o* imaju:

a) Većina imenica na *-a*

majka - majko! sestra - sestro!

žena - ženo! sloboda - slobodo!

- Što to radiš, ŽENO moja!?

- O, draga, o slatka SLOBODO!